

- удосконалення системи місцевих запозичень коштів для реалізації проектів модернізації житлово-комунальної інфраструктури;
- розвиток механізмів публічно-приватного партнерства у сфері ЖКГ шляхом удосконалення законодавства та надання рекомендацій органам місцевого самоврядування з цих питань.

Не можливо не зазначити, що позитивні зрушення у ЖКГ все ж таки є, а саме це відтворення Державного комітету з питань житлово-комунального господарства, яким розроблено стратегію та основні завдання підвищення ефективності роботи ЖКГ країни, та визначені стратегічні цілі.

Також, в житлово-експлуатаційному господарстві впроваджено енергозберігаючу політику, основною метою якої є доведення до раціонального і науково-обгрунтованого рівня споживання гарячої та холодної води, теплової енергії, та деякі інші програми стабілізування діяльності ЖКГ.

Отже, потрібні такі дії для розв'язання сучасних проблем ЖКГ:

- 1) перехід до економічно обгрунтованих цін і тарифів за користування житлом та комунальними послугами;
- 2) удосконалення системи надання адресних субсидій окремим категоріям громадян для компенсації витрат на оплату житлово-комунальних послуг;
- 3) створення конкурентного середовища у галузі та зміна підходу до управління підприємствами ЖКГ (зокрема розвиток публічно-приватного партнерства як одного з інструментів);
- 4) формування та дотримання державних соціальних стандартів (норм і нормативів) у сфері житлово-комунального обслуговування;
- 5) стимулювання інвестиційної діяльності у галузі.

ПРОБЛЕМАТИКА ПРАВОВОГО ВРЕГУЛЮВАННЯ КОРПОРАТИВНИХ КОНФЛІКТІВ В ІНСТИТУЦІЙНІЙ ФОРМІ ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА

А. М. КОЛОМЄЙЦЕВА, студентка 5 курсу

*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова, м. Харків*

У розрізі революційних подій, які склалися в Україні за останні 2 роки, відбулася величезна кількість змін у всіх сферах життєдіяльності держави. Найбільшого впливу зазнали економічна та правова сфери, оскільки Україна наразі перебуває в глибокій економічній та соціальній кризі, але в той же час приймаються новітні, глобальні реформи та змінюється світосприйняття громадян. Саме зараз відбувається повне відчуження від планової економіки, а перехідна економіка прийняла форму реформаторсько-революційної. Під впливом всіх цих факторів досить актуальним постає питання взаємодії держави з підприємствами, тобто активне становлення та визначення правового врегулювання державно-приватного партнерства.

Зараз держава як ніколи потребує залучення інвестицій, в тому числі і іноземних. Більшість підприємств житлово-комунального господарства є акціонерними товариствами, тому саме в цій системі відводиться велика роль державі. Державно-приватне партнерство для України не нове, але в перспективі більш значного його застосування в майбутній розбудові економіки, стають актуальними питання про низку змін актів в законодавстві, що регулюють ці відносини та визначають правовий статус акціонерних товариств, правовий режим цінних паперів і забезпечують захист економічної конкуренції. Під впливом цих змін постане проблема правового врегулювання корпоративних конфліктів, які вже існують, а оскільки відбудуться неминучі ускладнення у зв'язку зі збільшенням цієї форми корпоративних відносин, відбудеться і поява більшої кількості та складності корпоративних конфліктів.

Конфлікт – це зіткнення протилежних думок, інтересів, поглядів. Корпоративні конфлікти є невід'ємною частиною у відносинах між корпоративними суб'єктами. Але не треба розглядати конфлікти лише як деструктивне явище, у багатьох випадках вони носять конструктивний характер. Саме завдяки конфліктам відбуваються зміни та розвиток.

Хоча у 2008 році було прийнято Закон «Про акціонерні товариства», та щорічно туди вносяться зміни та корегуються статті, розділ вирішення корпоративних конфліктів, у тому числі в інституційній формі державно-приватно партнерства не знайшов місця. Наразі найголовнішим недоліком Закону ПАТ є відсутність категорії конфлікту інтересів при регулюванні відносин в акціонерних товариствах.

Зараз існує 3 основні правові засоби розв'язання корпоративних конфліктів:

- внутрішньо-корпоративні механізми;
- розв'язання конфлікту компетентними державними органами (при впливі на публічні інтереси);
- судові процедури (за ініціативою хоча б одного учасника конфлікту, якщо вищевказані механізми не можуть бути застосовані або не дієві).

Але й вони не досконалі, особливо щодо захисту законних інтересів учасників конфлікту та зменшення негативного впливу на акціонерне товариство.

Тому доцільними буде низка заходів, яка сприятиме цьому:

- прийняття та закріплення положення про визначення акціонерним товариством порядку вирішення конфліктів інтересів та порядку залучення посередника в регулюванні корпоративних конфліктів (для налагодження процесу комунікації та аналізу конфліктної ситуації таким чином, щоб сторони самі прийняли задовільне рішення);
- закріплення за акціонерами додаткових прав для захисту їх інтересів;
- закріплення права подання колективних і непрямих позовів;
- закріплення прав щодо захисту слабкої сторони;
- визначення та закріплення основних ознак зловживання правом та правових наслідків подібної поведінки.